

Hos psykologen

En psykolog sidder ved et bord og en klient kommer ind

Psykologen: Ah, hr. Jørgensen, velkommen til. Værsgo og tage plads

Jørgensen sætter sig

Jørgensen: Jeg kan forstå at De har talt med min kone?

Psykologen: Ja, det har jeg. Hun har fortalt mig om nogle af Deres - ehm, tilbøjeligheder

Jørgensen: Joh, det er måske lidt underligt noget af det, men hun plejer ikke at have noget imod det

Psykologen: Nej, det giver hun heller ikke udtryk for, men jeg snakkede med hende tilfældigt ved en reception forleden, og da jeg fortalte hende at jeg er psykolog med speciale i sexologi, ville hun høre om det er naturligt for en mand i Deres alder at være så - hmmm, skal vi kalde det opfindsom?

Jørgensen: og hvad svarede De hende så?

Psykologen: at det var helt almindeligt, ikke noget at bekymre sig om. Det er ganske normalt at begynde at udforske visse former for muligheder, når nu ungerne er fløjet fra reden, og man har huset for sig selv, om man så må sige. Det ændre dog ikke ved, at det er noget uterligt griseri - omend noget af det lød virkelig spændende. Jeg opfordrede hende derfor til at uddybe jeres forhold og Deres - øhhh, tendenser

Jørgensen: Har hun så gjort det?

Psykologen: Åh jo, hun har sendt mails af flere omgange, der er jo unægteligt nok meget at tage af! Jeg kan ikke sige mig helt fri fra at have taget nogle af Deres ideer med hjem - altså ud fra en rent videnskabelig interesse, selvfølgelig. Min hustru beder mig hilse, hun var meget begejstret. Jeg plejer ellers ikke at tage arbejde med hjem... Sig mig, hvor får De dog Deres ideer fra?

Jørgensen: Det ved jeg ikke rigtig, det kommer bare til mig. Jeg finder inspiration alle steder. Her den anden dag kørte jeg bilen i vaskehal, og da vasken startede og bilen blev plasket til med vand, og jeg kunne se hvordan vandet perlede og løb ned af den blanke lak, kunne jeg mærke pulsen stige. Bilen var heller ikke upåvirket, den havde forlygterne tændt – ja, jeg må ha' glemt at slukke dem. Da den efterfølgende blev oversprøjtet med sæbe kunne jeg næsten ikke være i mig selv. Synet af de store børster der hårdhændet kom ind i alle revner og sprækker, fik mig helt op at ringe, og det kan nok være at jeg kom hjem til lillemor i en fart. Jeg stoppede kun kort ved Brugsen for at købe 2 frosne kyllinger - har hun fortalt om dem?

Psykologen: JA TAK, den del har jeg fået fortalt! Jeg var dog ikke klar over at inspirationen kom fra en bilvask?

Jørgensen: Som sagt, jeg bliver optændt af mange ting. Har hun fortalt om det med ananas'en?

Psykologen: Åh Gud, ja! Det anede jeg ikke man kunne med sådan en. (lettere fortrolig stemme) Mellem os, så insistere min hustru nu på at vi altid skal have mindst én ananas liggende i huset, tøjhø. Det forekommer mig at der ofte indgår fødevarer i Deres fantasier?

Jørgensen: Det svinger meget. Sidste år var det meget inspireret at have; i en periode var der megen sjov med pilekviste, for slet ikke at tale om kultivatoren – jeg kan godt sige Dem at der blev luget noget ukrudt, hvis de forstår hvad jeg mener. For slet ikke at nævne da golfsættet var det store hit, og det var ikke minigolf, kan jeg godt afsløre, eller dengang med svupperen, det var interessant!

Psykologen: Du godeste, jeg kan vist forvente en hel del mails fra Deres hustru!

Jørgensen: Har min kone fortalt om i går?

Psykologen: Øh, nej. Hvad skete der dér?

Jørgensen: Altså, jeg var ude at spadserere en lille tur, og kom forbi en reklame for tandbørster. Pludselig fik jeg sådan en lyst til... (læner sig ind over bordet og hvisker til psykologen)

Psykologen: A' hva' siger De?

Jørgensen: JA, det er lidt pinligt, men så... (hvisker videre)

Psykologen: Vandbagelser? Hr. Jørgensen, nu må det simpelthen stoppe! Denne gang er De gået for vidt, De er jo syg, mand! Jeg er bange for at der venter mange konsultationer forude. De er nødt til at komme her regelmæssigt og fortælle mig om Deres tanker og mærkværdigheder. Meget har jeg lagt øre til i min tid, men De overgår dog alt. Få en ny tid hos min sekretær og lad der ikke gå mange dage! Farvel Jørgensen! Vandbagelser!

Jørgensen går ud og psykologen kigger efter ham. Da han er sikker på at Jørgensen er gået, tager han sin telefon frem og ringer op

Psykologen: Hej lille skat, det er mig. Jeg har lige haft Jørgensen til konsultation (lille pause) Ja, ham (lille pause) nej nej, du behøver ikke finde ananasen frem. Jeg kommer hjem lige om lidt, jeg har noget nyt vi skal prøve. Sig mig, min skat, kan du lave vandbagelser? (lille pause) Fremragende! Jeg tror lige jeg vasker bilen på hjemvejen.